

СВѢТУЛКА

ДѢТСКО СПИСАНИЕ СЪ КАРТИНКИ.

Кукувица.

ило топло, пролѣтно утро. Въ овоцната градина имало много птичи гнѣзда на безброй хубави, пѣснопойни птички. Пѣяли птичкитѣ весело, когато единъ птичи гласъ ги заглушилъ съ своето „Ку-ку, ку-ку!“

Това било гласътъ на кукувицата.

— Защо си дошла, защо си прилетѣла тукъ? Запитала я красивата стърчиопашка. — Зная те азъ; ти пакъ искашъ да снесешъ въ моето гнѣзденце своето яйце, та азъ да ти измѣтя кукувиченце... О, не бива! Бѣгай, бѣгай отъ нашитѣ мѣста!...

— Върви си, върви си, — запѣло и малкото славейче. — Миналата година, когато бѣхъ въ горитѣ, ти си изхвърлила изъ гнѣздото ми едно мое яйченце и си поставила